

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Spiridione ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse decēbris occurrentibus Folio. xij.

nus arripuit: cui beata agatha gemmis ornata stans in medio angelorum apparuit: et propter ipsius fidem matrē sanaram eadem hora nunc clavit. Eniglans ergo et matrē sanā aspiciens amore beate agathę que ipaz saluā fecerat ad surauit: ut oīa que sibi datura erat in dōre cuncti ad integratatis sue corruptorez; mortale videlz hoīe: cui fuerat despōsata: eidē daret ad integratatis sue factorez xp̄m: cui erat spūaliter in cōiugio copulata: et ne sibi de cetero spōsum tē poralē nominaret: et cum eurytia eidē respon dierit: ut post eius moriez de facultibz suis faceret quicqđ veller: pbauit eidē lucia nō esse deo gratū quicqđ post moriez impendis: eo q̄ ideo q̄s dar qđ tunc secū ferre no pōt. Redētes igit̄ syracusas possessiones et predia distra hebant: et precia pauperibz erogabāt: quod vbi Lucie spōsus compērit: nutritiē puelle cur hec fieret interrogauit. Illa aut̄ sponsam eius asse rust inuenisse possessionē magni preciū vtilē et venalem: quā ut nomine spōsi emeret aliqua di strahebat. Credidit stultus carnale cōmercluz et cepit etiā ipse auctor esse vendentiu. Postq̄ aut̄ omnia distractra sunt spōsus Luciā accusat paschatio consulari: dicēs ipam esse christianā: et contra leges viuere augustor. Quam pascha sius comprehendēam cepit ad sacrificia deorū iurū uitare. Illa vō respōdebat sacrificiū verum et immaculatū esse pauperibus i eo inopia subvenire: obiectusq̄ sibi paschalias q̄ patrimoniu suū cū eius corruptoribus impēderat: et ideo vt meretr̄ loquebas. Eui illa se corruptores cor poris nec mēris aliquādo cognouisse r̄fide. Et cum paschalias eidē cōminaret q̄ verba cessarent: cū ad verbēa pernētū esset. respōdit dei verba cessare nō posse: adiūciēs in se loqui sp̄issi sanctū: eo q̄ pudice viuētes fini apostoli tēplū sunt sp̄issanci. Paschalias vō eidē cōminat q̄ ipam faciet trahi ad luppenar: ut sicygnitate amissa sp̄iss sanctū perdat. Illa aut̄ ecōra ass̄ rebat: q̄ nunq̄ inquinat corpus: nisi de cōsensu mentis: et q̄ si innītā cā faceret violari: castitas sibi dupl̄cabis ad coronā. Tunc paschalias vocatis lenonibus iussit cā ad luppenar duci: ut oī populo ad eam iurato rādiū illudere donec desceret. Volētes aut̄ ipam trahere: tāto pondere cā fixit sp̄iss sanctus vt penit̄ moueri non posset: ligatisq̄ manus eius et pedibz a mille viris insuper et a pluribz paribz boum trahi nullatenus poterat. Et vocatis magis nullis etiā incātationibus potuit amoueri. Et dū qdā diceret q̄ lotio perfusa maleficia solueret: lotio perfundis: sed immobilior reddis. Jar̄ cōsularis circa cā adhibitis lignis oleo et pice et resina copiosum fecit ignē accendi: in quo ipsa incolmis permanebat: dicēs a dō inducas martyriū impetrasset: ut credentibus timorem tolleret passionis. Videntes aut̄ amici paschias sū ipm angustiari: in eius gutture gladiūm im-

merserunt. Que nequaq̄ loquela amittens pācē ecclesie dei redditā nunciavit maximiano impatore defuncto et diocletiano de regno eiō cro: addiditq̄ se a dō syracusane ciuitatis interuentice cocessam. Eadem hora ministri rō manoxveniūt: et paschafum cōprehēsum romā adducunt: vbi a senatu romano depredatione bonoz fiscalium cōnictus capitalem sententiā accepit. Virgo autē homini dō loco in quo erat non est mota nec mortua: quousq̄ vententibus sacerdotibus sacram cōmunione accepit: et sic in confessione christi spiritū emisit. idus decembris, circa annū dñi. cccc. Sepulcr̄ est syracusis: inde processu tēporis corpus eius cōstātinopolim: et inde venetias translatum credit: ut poneat in festo eiusdem translationis. xv. kas lendas februarij.

De sancto Iudoco confessore. Cap. lcv.

Adocus regis bri-

tonū filius anno decimo constātini qui et constātius relicto regno vītū sumptu habitu p̄ orbē dudum pegrinatus est. Post hec cū undecim pegrinis in clericali habitu romā venies visitatis apostoloz līmīsbz: inde discessēs venit ad pagū ponticū: vbi a duce aymone suscep̄t et eius instāta p̄ byter ordinatus: sūliū eius vīlinū de sacro fonte leuauit: ide venit ad locū qui dicit̄ barat: et heremiticam vitam duxit mirac̄lis clarus. Adeo enim mirabilis sanctitatis fuit: ut colubē filiestres et pisces de manibz eius pascendi ad eum cōuenirent. Et cū habitaret in cellula cū quodā discipulo eidē ministrante vīnicum solummodo habens panem: quatuor pauperibz p̄ elemosyna successine videntibus dūvidī fecit. Et cū discipulus hēfītans murmuraret eadem hora q̄trū navicule panibz onuste sine duce vel regimine ad eū per flūtū aduenierūt: dūvītūs vīt̄ credid̄ p̄curate: Deinde dū ducē Hymonē in nemore reperisset qui aprū ceperat: et cū suis antītabaf sit: baculo terrā percūtēs aquā p̄ducit ad eoz satfatē. Et cū iterū romā visitasset: puebla a nativitate cēcā s̄bīdē illuminauit. Et ad cellā suā rediens post modicū in pace q̄euīt: idibus decemb̄is. Sepultus est in pago pōtino signis coruscās.

De sancto Spiridione ep̄o. Cap. lxvi.

Piridiō episcopus
in cypro fit: de quo Lassiodorus
in hystoria triptita refert q̄ fuit
de numero illorum confessorum:
q̄s maximian⁹ impator detritis
oculis effossis et sinistro pollice p̄cisso ad metalla
dānauerat. hic cū p̄phētīca diceret vītā: etiā si
gnor̄ gl̄ia inclīt⁹ fuit. Inter q̄ dū latrones ad
furādū sibi nocte venissent: eos diuinit⁹ alliga
tos manē reppit: eosq̄ dissoluit: de scelerē eos

b. iiiij

Liber

coris pte: eisq; pte aricerem concessit. Apud filiam eius harenam quidam pecuniam deposuerat: qua subito decedente: nec inuenio deposito. Sanctus eam in christi nomine de tumulo vocavit: et ab ea vbi depositum erat: interrogata sibi respondentem didicit: et homini repersum restituit. Hos erat sibi cuiuscumque petenti ex fructibus collectis mutuare. Dum ergo cuidaz granum mutuasset: et ille ad arcum restituendū detulisset manu apposita nihil restituit: qd sanctus per spiritum cognoscens tacuit. Sed dum ille alias ad arcum pro alio mutuo sumendo venisset: nihil in ea repperit: que tamen frugibus plena erat: et sic peccatum suum confessus est. Quteuit in pace. xix. kalen. ianuarii.

De sancto Agnello abate. Cap. lxvii.

Agnellus abbas a pueritia innocenter viuens: prefectus est in abbatem monasterij qd beatus gaudiosus cognomero septimus celius hitanensis et aphrica ecclesie pontifex condidit in parthenope ciuitate tempore quo et aphrica fugerat persecutioem vandalorum: sicut dicit Augustinus. Ab his dum in sanctitate vire permansit: subditum sibi domini gregem verbo et exemplo reficiens: qui etiam xix. kalendas ianuarii quieuit in pace. Quin corpus Neapolim decaturum sepulcrum est: intra ecclesiam sancte dei genitricis marie: vbi et multorum devotione venerabiliter colitur.

De sanctis Herone arsenio: isidoro: et dioscoro martyribus. Cap. lxviii.

Areto arsenius et dioscorus alexandrie passi sunt sub persecutione decimi. Ex quibus dioscorus eo qd iunior videlicet anno quindecim: primo a iudice audiens: dum verberatus est. Eteros vero cuz videret iudeus pars constata fides armatos: varijs tormentis dilanians: tandem ignibus consumi tubet. Dioscorus vero ob eius nimam iuuentutem divino nutu ad consolacionem fidelium dimissus est. Horum martyrium celebratur xix. kalendas ianuarii. Vecado in martyrologio suo.

De sanctis Nicasio episcopo et eutropia martyrum. Cap. lxix.

Nicasius remensis episcopus passus est tempore vandali et persecutionis cui sorore eutropia: beato aniano tunc apud aurelianum episcopatre. Nam dum vandal ciuitatem remensem diu obsedit: vitim subuersoribus eiusdem urbis die: expugnatibus hostibus ciuitatem. Nicasium clavis consulunt qd.

Primus

vtilius fiendū: aut hostibus se tradere: aut patria defendere. Quid diuina reuelatione urbem prescelis subvertendā cōstanter ait mortis esse periculū subeundū: qd in l'is dudu iminere dicitur: ppter pte sua offerēs se morti paratu. Aprilis ianuis cū seta eutropia sorore sua furtū occurrit aduersariis in ostio basilice bē marie ab eodē cōstructe. Et dū vir facto filētō inimicos labouū suarum lesionē monuissest: ab eisdē decollat⁹ est. Germanā hō eius ppter pulchritudinē ih̄sus: infideles ad illudē seruāverūt. Qd dū ipsa cerneret martyriū potius qd violationē eligēs occasionē captauit: vt hostes de spietate in scissi ep̄m exhibita redargueret: vni ex carnificib⁹ ocl̄s digitis qd in vltionez euellēs. Et sic in eā cererī insurgentes trucidarū cū alijs ciuib⁹ multis. Eterisq; fugitivis ciuitas depopulat plurimis capiuntur. Sactorū autē occisorū corpora relata sunt in expugnata ciuitate. Supra q noctib⁹ celestia luminaria res fulgebat: et angelica canticā resonabat: donec reuelatione diuina post vādaloz abscessus a ciuib⁹ bus q remaserāt corpora scētōz fragrāta: digno honore locis cōgrēsibus tumulara sunt. Pasio horum martyrum. xix. kal. ianuarii.

De sancto Valeriano ep̄o. Cap. lxx.

Valerianus ep̄s apud aphricā passus est ipse psecutoris vādalice. Nā cuz ex pcepto geserici regis: ad tradidū infidelib⁹ divina mysteria cūcti sacerdotes artarent: ita vt arrias ni de pallijs altaris sibi camisia et femoralia sacerēt: sc̄ns ep̄s ad hec cōpulsus virilē dicit: ppter qd ānor plus. lxx. extra ciuitatē expelit singlāster iussus est. Et ita pceptū: vt nullū eum in domo nech in agro dimittere habiteat. Sicq; in strata publica m̄to ipse nud⁹ sub aere lacēs in pfectiōne et defensione catholice vītā cursum beate vite cōpleuit. xviij. kal. ianuarii.

De sanctis Anania: Azaria: et Misaeli pueris. Cap. lxxi.

Anania azarias et misael pueri nobiles de poplo iudeorū: cū danielē ppheta et alijs m̄ltis iudeis et cū ioachim rege chaldeorū rapti: de hierlin in babylonē adducti sunt: vt scribit Daf. i. Quos vti pulchritores et doctiores rex castrauit: vt ait ioseph⁹: et tradidit eos pposito eunuchorū aphanaz: et fecit eos erudiri p̄vincialib⁹ l̄ris pariter et chaldeorū lingua: et mirauit eis rex noīa danieli balthasar: ananie sydrac: azarie misach: et misaeli abdenago. His q̄rtuor ppositus eunuchorū speciale posuit: procuratōē malasar. His pposuerunt nō contaminari cibis gentiliū: et a preposito eoru ob-